

НС уведомителен бюлетин

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1131

17.11.2024 (135)

A. V. Schaerffenberg

Неизвестни герои на бялата раса

Част 4

Уилям Джойс

Понякога може да се наложи истинският и жизнеутвърждаващ защитник на благородна кауза да се окаже предател на народа, на когото служи с живота си."

Рудолф Хес, 1949 г.

На 46-ата годишнина от смъртта му Уилям Джойс отново живее в сърцата на всеки националсоциалист по света. Ето защо ни се струва подходящо да припомним историята му и красноречивите му думи в началото на новата година за читателите, които не познават безусловната смелост на един герой

William Joyce

на XX век в най-чистия смисъл на това название.

Уилям Джойс е роден от баща от Ълстър и майка от Англия на 24 април 1906 г. в Ню Йорк. Когато момчето е на три години, семейството се премества в Северна Ирландия, а по-късно, по време на тийнейджърските му години, в Англия. Там той се записва в британската армия, уволнява се с почести и става млад стипендиант в Батърси Политехник, а след това в Бирбек Колидж към Лондонския университет, като на изпита за степента си получава първокласно отличие. Работи за докторската си степен и си изкарва прехраната като преподавател, когато нарастващото му политическо съзнание го привлича към една от първите британски фашистки организации. Вече в началото на двадесетте си години, физическият облик на Джойс ще остане непроменен до края на живота му. Нисък на ръст, но здрав, красивото му лице обикновено е с израз на радостно самообладание, а устата и брадичката му подсказват за неукротима воля. Но очите му блестяха с любопитство, интелигентност и доброта. Той се ожени за красива жена, Маргарет Кернс, която споделяше идеологическите му убеждения и въпреки тежкия преход по време на Втората световна война му остана вярна до края и след това.

Ораторът Джойс

По всичко личи, че Уилям Джойс е имал фотографска памет. За разлика от други хора, надарени с подобни способности, той е бил надарен и с чудесен драматичен талант, който е направил богатата информация жива за слушателите му. Близък приятел си спомня за него по следния начин: *Той не водеше никакви досиета, дневници или бележки, но можеше без колебание да разкаже почти всичко, което му се е случвало. На интервали от години той повтаряше един и същ разказ без ни най-малко отклонение. Можеше да цитира, винаги точно, всяко стихотворение, което някога е чел с внимание, и дори забележителни статии от пресата."*

Дори съвременният, несимпатичен биограф на Джойс пише за него: *Освен че знаеше немски, той говореше доста добре френски и владееше малко италиански. Той не само че владееше математиката, но и имаше талант да я преподава, и четеше много по история, философия, теология,*

психология, теоретична физика и химия, икономика, право, медицина, анатомия и физиология. Когато през 1936 г. счупил ключицата си по време на пързаляне с кънки, той приложил знанията си по анатомия, за да я постави сам и да я запази на мястото ѝ с помощта на подходящи ремъци. " И приятели, и врагове го смятат за гений. Уилям Джойс беше живото доказателство, че нашата Идея привлича най-добрите елементи на Бялата раса.

Любовта му към Великобритания бе заменена единствено от по-голямата му любов към тази раса. Силно мотивиран говорител и безкомпромисен организатор, той бързо се превръща във водеща фигура в *Британския съюз на фашистите и националсоциалистите* на Осуалд Мозли. Един съвременник го описва като *блестящ писател, оратор и изразител на политиката, който е говорил на стотици събрания, винаги в най-добрата си форма, винаги разкриващ желязния дух на фашизма в отказа си да бъде сплашен от насилствена опозиция.*" Един недоволен лейбъристски член на парламента е не по-малко впечатлен: *За първи път го срещнах през 1933 г. на голямо и претърпано събрание в банята на Падингтън. Бях напуснал политическия асансьор с отвлечение няколко години по-рано и тъй като бях силно впечатлен от фашисткото верую, един мой приятел ме убеждаваше да се присъединя към организацията на Мозли. Попитах кого имат за водач освен Мозли и бях отведен на събранието на Джойс, за да получа отговор на това питане. Чувал съм всички тези мъже, за които се твърди, че са сред най-великите ни оратори. В рамките на десет минути, след като този 28-годишен младеж излезе на трибуната, разбрах, че тук е един от дузината най-добри оратори в страната. Тази огромна аудитория, събрала се да чуе един оратор, съвсем непознат в политическия свят, и създаденият ентузиазъм ми отвориха очите, а биха отворили очите и на повечето от устминстърските гърбове, с които досега бях свързвал общественото влияние.*" Джойс безспорно беше един от най-вълнуващите оратори в английския език и не можеше да бъде сравняван с често опияняващото мърморене на Уинстън Чърчил. Стилът му беше привлекателен, защото беше директен и лаконичен, както е показано в този откъс от реч от 1936 г: *Ако обичаш страната си, ти си национал. Ако обичаш народа ѝ, си социалист. Бъдете национален социалист! "*

Неговите плавни и драматични речи биха могли да бъдат сравнени с тези на д-р Йозеф Гьобелс, а Джойс би се гордял с това сравнение," пише

съвременният му биограф. За разлика от политиците, които търсят гласове, той не ласкаеше аудиторията си. Той ругаеше, заплашваше и предупреждаваше, а призивът му беше за упорит труд, дисциплина и национално пречистване. Настоявайки, че Великобритания трябва да култивира приятелството на Хитлер и по този начин да се сдобие със съюзник срещу комунистическата заплаха на най-могъщата нация на континента, той е едновременно реалистичен военен коментатор и страстен евангелист. "

Триумфът и кризата на британския фашизъм

До 1936 г. Британският съюз се превръща в най-динамичната политическа сила в империята, с десетки хиляди последователи в стотици масови митинги и огнена подкрепа, разпространяваща се сред милиони британски съграждани, разочаровани от социалните неуспехи и празните обещания на демокрацията по време на депресията. Черните ризи успешно се защитават от обикновено превъзхождащите ги по численост и подмолни нападения на марксистките им врагове, а Джойс е в разгара на борбата с тояги и юмруци. При една почти смъртоносна среща един евреин го нападнал с прав лазур, който оставил постоянен белег на дясната му буза. Въпреки подобна гангстерска съпротива британските фашисти включват в програмата си строгото подчинение на английските закони, защото се обявяват за цивилизацията срещу хаоса. Въпреки съобразяването им със законността и изцяло отбранителната позиция на техните щурмоваци, на Нова година 1937 г. правителството налага "Закон за обществения ред". Той забраняваше носенето на "политически униформи", забраняваше охраната на събранията, даваше право на полицията да разгонва законни демонстрации по свое усмотрение и дори забраняваше това, което властите можеха да сметнат за "оскърбителен език" (т.е. истината за евреите). Както пише Коул, Законът за обществения ред привидно *ъе прилага за всички политически организации, но според предназначението си той удря най-вече фашистите.*" В действителност дискреционният характер на законопроекта е използван само срещу "черните ризи". Никой комунист или парламентарен хакер не е имал от какво да се страхува от специално подготвения закон. Прибягвайки до открита, едностранчива тирания, демокрацията се разкри като измама и лицемерие, каквито всъщност е.

Въпреки това отчаяната мярка има катастрофален ефект върху Британския съюз. Черните ризи видяха, че правната система, която са поддържали от създаването си като политика, на практика сама ги е забранила. Изправени пред единствената алтернатива да преминат в нелегалност или да прекратят съществуването си, те се опитаха да изберат среден път. В резултат на това тяхното Движение се разпадна. Съкрушен от нарастващия икономически натиск, произтичащ от скъпоструващите и безплодни усилия за възстановяване на законността му, Британският съюз освобождава Уилям Джойс от поста му в Движението, заедно с четири пети от организационните работници и служители. Неустрашим, той създава Националната социалистическа лига. Униформите са незаконни, разбира се. *Въпреки това Джойс, облечен в тренчкот и мушама, продължаваше да създава впечатление, че все още е в униформа,*"пише Коул.

Страхувайки се от Закона за обществения ред, собствениците на зали за събрания отказват да му отдадат под наем помещенията си. Прибягвайки до митинги на открито, N.S.L. е подложен на същото физическо насилие, както и преди. Но без униформени в черни ризи, които да защитават ораторите, събранията бяха предимно безредици, не благодарение на полицията, която обикновено оставяше да се развият безредици, като се намесваше само за да арестува националсоциалистите, когато те надделяваха над опонентите си. Същата непочтена тактика на еврейската система ще бъде използвана срещу дейностите на "бялата сила" в Америка тридесет и четиридесет години по-късно.

Щабът на N.S.L. се намира на адрес 190 Vaux-hall Bridge Road, недалеч от гара Виктория. Но Джойс не успя да му се наслади дълго. Той и най-близките му другари бяха обвинени в нападение заради това, че са се защитавали, и ставаше ясно, че Системата цели всички те да бъдат вкарани зад решетките. При тези влошаващи се условия N.S.L. имаше всичко, което можеше да направи, за да оцелее. Но това, което липсваше на последователите ѝ в пари, се компенсираше с фанатизма на лидерите ѝ и силата на идеологията ѝ. В края на 30-те години финансовите вноски все пак се увеличават заедно с броя на привържениците. В навечерието на войната срещу Адолф Хитлер британските националсоциалисти удържат позициите си на фона на страхотните шансове и дори разширяват подкрепата си. Но историческите събития са на път да пречупят N.S.L..

Раждането на "Lord Haw Haw"

Телефонно обаждане от другар в парламента подсказва на Джойс, че до ареста му по Закона за извънредните правомощия остават броени дни. Той не е нарушил никакъв закон. Правителството просто искало да го заточи за времето на войната заради възгледите му. На импровизирано събрание на няколко другари от N.S.L. членовете гласуват да предоставят на Джойс средствата на организацията за неговото бягство. На следващия ден той и Маргарет пристигат в измамно спокойния Берлин двадесет и четири часа преди британското обявяване на война на националсоциалистическа Германия.

Без реални лични контакти в чуждата страна и с намаляващи финанси, положението им изглежда отчайващо, докато седмица след пристигането им Уилям е приет за радиоводещ за предавания в целия англоговорящ свят. По това време той е почти напълно непознат на германските власти, но те са впечатлени от неговото красноречие и добре написаните материали, които съставя. Не след дълго във войната, „лорд Хоу Хоу“ (обиден термин, присвоен му от пропагандното Министерство на информацията в Лондон) се превръща в една от водещите знаменитости на международното радио. Тайно проучване на Би Би Си за правителството показва, че към 1941 г. Джойс има слушателска аудитория от 24 милиона души само във Великобритания. Поверителният доклад заключава: *Усещането расте, че много от забележките му са верни.* Несъмнено правдивите забележки на Джойс изиграват важна роля за повишаване на информираността на обществото за евреите, особено що се отнася до отговорността им за безсмислената война между две бели нации. Всъщност популярните антиеврейски настроения, особено сред работниците във фабриките, продължават да ескалират по време на военните действия (*Churchill's War*, David Irving, Veritas Publishers, Sydney, Australia, 1990 г., стр. 233).

В продължение на шест години Джойс им казва, че бялата раса извършва расово самоубийство във войната и че националсоциализмът е единствената концепция, която може да спаси цивилизацията им от катастрофа.

Националсоциализмът, Независимо кой пръв използва термина или усеща духа му, трябва да произлезе от почвата и хората или изобщо да не произлезе. Той не извира от временна обида, а от революционния копнеж на народа да сваля оковите на грубия, мръсен, демократичен материализъм, без да се налага да слага оковите на марксисткия материализъм, който би бил идентичен със свалените окови. Въпросът засяга нашия собствен британски народ, който не може да бъде лишен от възможността да споделя духа на бунта, който не се ограничава само до една нация. Ето защо, в знак на истинско уважение към доблестното постижение на германския лидер срещу международното еврейско финансиране и другата му същност - международния еврейски комунизъм - с удоволствие бих казал: *Хайл Хитлер!*"

Той обяснява откровенно причината да напусне Англия в навечерието на войната: *Ако англичанинът не може да се бори на собствените си улици срещу господството на международните финанси, по-добре е да отиде другаде и да възпрепятства с всички възможни средства победата на своето правителство. Защото победата на такова правителство би била вечно поражение за неговата раса. Англичаните трябва да имат шанса, който толкова дълго им е бил отказван, да използват своя гений и характер в изграждането на онзи нов свят, към който Адолф Хитлер е показал пътя. В днешно време може би е самонадеяно да се изразяват надежди или убеждения. И все пак ще рискувам толкова много, надявам се и вярвам, че когато пламъците на войната бъдат преодолен, обикновените хора в Англия отново ще опознаят душата си и ще потърсят в националсоциализма пътя на човешкия прогрес в приятелство със своите братя с немска кръв. За да не се окажат тази надежда и тази вяра напразни, за мен има две достатъчни гаранции - величието на Адолф Хитлер и по-голямата слава или Всемогъщия Бог."*

През май 1945 г., с разбити надежди, но не и с разбити вярвания, Джойс, невъоръжен и без да оказва съпротива, е застрелян от еврейин от окупационната британска армия. Болезнено ранен, той е пленен заедно с Маргарет и отведен в Лондон, където е изправен пред съда за държавна измяна. Делото срещу него е крайно неубедително, най-малкото защото той дори не е британски гражданин и никой английски съд няма законно право да го съди, както знае всеки адвокат. Нещо повече, във всички правителствени преписи на стотиците му предавания от Третия райх

обвинението не успя да намери нито една дума срещу британския народ. Неговата омраза беше насочена изцяло срещу публични фигури като Уинстън Чърчил, *Иървия почетен евреин на света.*"

Неговият най-хубав час

В краткото си изявление пред съда Джойс не се извинява за действията си, не изразява съжаление, за да предизвика съчувствие, и не се отмята от отговорността си: *Аз, Уилям Джойс, напуснах Англия, защото не исках да се бия за еврейството срещу Адолф Хитлер и националсоциализма. Напуснах Англия, защото смятах, че победа, която би запазила съществуващите условия, би била по-вредна за Великобритания, отколкото поражението.*" Като се имат предвид времето и обстоятелствата, през които са изречени тези думи, се подчертава непоколебимата смелост и вълнуващата непокорност на човека.

Не след дълго прокурорът се обърна към главния си помощник с въпроса: *Имаме ли някакъв шанс?*"Морган отговори: "Не, не мисля, че имате - не и освен ако съдията не е готов да приеме нов закон." Коул съобщава: *Тази вечер се говореше, че някои хора предлагали коефициент б-4, че Джойс ще бъде оправдан.* " Но срещу Уилям Джойс действаха и други сили, различни от юридическите. Адвокатите на защитата му бяха заплашени с убийство, а редакторът на "*Дейли телеграф*"направи това невероятно изявление, което стигна до същността на процеса срещу Джойс: *Делото ще влезе в историята на правото, тъй като за първи път ще установи определени условия, при които чужденец може да бъде осъден за държавна измяна.*" Тези "определени условия" се отнасяха за всеки, който беше достатъчно смел да каже истината за евреите.

Индикация за това какво очаква националсоциалиста с тон е съдбата на британския му другар Джон Амери. Той е осъден на смърт в съдебен процес, продължил осем минути - рекорд, който би впечатлил дори съдиите по обесване на Джо Сталин. Както пише дори съвременният му биограф за деня на Джойс в съда: *Напрежението на процеса се усещаше далеч извън съдебната зала, защото, както си спомня всеки, който е бил в Лондон по*

това време, обществеността беше обезпокоена от британското правосъдие, не от страх, че човек може да бъде осъден несправедливо, а поради опасения, че може да се окаже, че не е нарушил закона, когато те ще бъдат лишени от своето отмъщение."

*Когато неизбежното настъпва, той пише на съпругата си, затворена в отделен затвор: **Е**, направих всичко възможно за моя стар шеф (д-р Гьобелс). Като гледам назад към целия този период (на процеса), виждам, че съм обект на най-фрапиращата измама в историята на Британското правосъдие." **Е**, така да бъде, гордея се още повече. Както в смъртта, така и в този живот се противопоставям на евреите, които предизвикаха тази последна война. И се противопоставям на силата на мрака, която те представляват. Нека Великобритания отново бъде велика. И нека в часа на най-голямата опасност за Запада знамето на Хакенкройц да бъде издигнато от пръстта, увенчано с историческите думи: **Ihr habt doch gesiegt!**" (Ти все пак победи!," девиз на другарите, паднали по време на Мюнхенския пуч на 9 ноември 1923 г.). Горд съм, че умрях за своите идеали, и съжалявам за синовете на Великобритания, които умряха, без да знаят защо."*

Смърт и преображение

Приятел си спомня за личното състояние на Джойс към края на живота му. През последните дни, макар и в напълно добро здраве, действителното му тяло изглеждаше одухотворено и без това, което бихте нарекли бледност, плътта му сякаш имаше почти прозрачно качество. Да бъдеш с него даваше усещане за вътрешен мир, като да си в тиха църква."

*Последното му писмо до Маргарет отразяваше мъжественото му самообладание: **Тази вечер искам окончателно да подреда мислите си. Атмосферата на мира е силна за мен и знам, че всичко е готово за този преход. С всеки изминал ден ти изглеждаш все по-красива. И това е голяма заслуга за теб при неотдавнашното напрежение. Но, както винаги съм казвал, размножаването разказва. И то ще разказва в бъдеще, колкото и прогнил да е светът в момента, С приближаването ми към ръба на***

*Отвъдното моята увереност в крайната победа нараства. Как ще бъде постигната тя, не знам. Но никога не съм се чувствал по-малко склонен към песимизъм, въпреки че Европа и тази страна вероятно ще трябва да страдат ужасно, преди да се оправдаят нашите идеали, аз с удоволствие и гордост давам примера, който моят стар вожд изисква. *Wir haben doch gesiegt!* Поздравявам те, Фрея, като твой вечен любовник: *Sieg Heil! Sieg Heil! Sieg Heil!* Твоята воля."*

Сутринта на 3 януари 1946 г. Уилям Джойс е екзекутиран.

Всички цитати и изходен материал са взети от *Lord Haw Haw and William Joyce, The Full Story*, John Alfred Cole, Farrar & Strauss, New York, 1964 г.

NS KAMPFRUF
KAMPFBUCH DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN
ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter!

Seitang Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung wieder da. Sie ist jetzt in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

„Militärische von Massenarbeit, Vorbereitung, Verfolgung und Verlesung haben nicht ausgereicht, das Kern der gesamten Idee unserer hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu zerstören.“

Alle Nationalsozialisten sind weniger
offensiv, Völkler- und Rassenkriegs-
erben schäfer im Kampf um die
Erhaltung unserer weisen Völkler.
Der Bewegung ist zwar wider ge-
worden, aber die Größe des biologischen
Völkler ist heute noch viel größer als in
der Vergangenheit.

Die vorerwähnte Gegen ist aber nicht,
das Völkler- ist gegen alle weisen
Völkler (V- in England, keine kind und
Einsamkeit, Überforderung und Kon-
servierung
„Oh „legal“ oder „illegal“, ob im
Wahlkampf oder im Brandkampf, ob
mit Propagandamittel bewaffnet oder
auf einem Schlachtfeld anderer Art. Jeder
Nationalsozialist ist seine Pflicht!“

Hell Hitler!
Gerdard Lenz

**TROTZ
VERBOT
NICHT
TOT!**

НС уведомителен бюлетин
www.nsdapao.org

#1005 19.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Преден доклад
Интервю с Моли
Трета част

NSK: Настоящите ви прескети очевидно са свързани с философия и
изкуство.

Моли, опитете мнението си за
влиянието на тези теми в
политиката.

Моли: Опитвам се да обяснявам
фотографията, но най-много съм се
концентрирала върху Адолф Хитлер
и Армията на човечеството
(www.truthinpaint.com/)
truth.htm). Доче съм на 21 страници, а
имам още толкова много за правене.
Изучаването на История световна
война е абсолютно минало поле от
информация. Търсещ информация за
едно нещо и откривам още две неща,
които трябва да прочути. Чувствам се
малко като археолог, който открива

the
NEW ORDER

Number 179 (179) Printed 1973 April 26, 2017 (133)

The Fight Goes On!

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamation have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware contemporaries and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The deepest enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are mass White immigration, culture dilution, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hell Hitler!
Gerdard Lenz

**TROTZ
VERBOT
NICHT
TOT!**

**NSDAP/AO е най-големият в света
Доставчик на националсоциалистическа пропаганда!**

Печатни и онлайн периодични издания на много езици

Стотици книги на много езици

Стотици уеб-сайтове на много езици

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to
find out how
YOU can help!